

4. Калина А. В. Організаційно-економічний механізм стимулювання праці як чинник гідної праці / А. В. Калина // Соціально-трудові відносини: теорія і практика : зб. наук. пр. КНЕУ. – Київ : КНЕУ, 2015. – Вип. 2. – С. 144-148.

5. Варва Л. М. Організаційно-економічні підходи до управління конкурентоспроможністю промислового підприємства / Л. М. Варва, А. Р. Арутюнян, А. А. Варва // Економічний вісник Національного гірничого університету : наук. журн. – 2015. – № 3. – С. 96-100.

СТРАТЕГІЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ ЛОГІСТИЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

*І.М. Майорова, д.е.н., професор
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет», м. Маріуполь*

Сучасний період розвитку світової економіки перебуває під істотним впливом мегатенденцій, таких як: інформатизація, індивідуалізація, екологізація, глобалізація, що приводить до зростання масштабів, ступеня зв'язаності і взаємообумовленості розвитку виробничих сил. Все більша кількість світових господарських структур стає відкритими, а потім навіть «наскрізними» системами. На відміну від закритих систем, вони мають і виконують потребу у трансформації в більш складні інфрасистеми. Інфрасистеми, що виникли в результаті глобалізації, набувають властивостей інтегрованих об'єднань у вигляді корпоративних і асоційованих ринкових структур і потребують для свого ефективного розвитку нових форм і методів управління на підґрунті сучасних логістичних і інформаційних технологій.

Дотримуючись логістичних підходів і розвиваючи горизонтальні господарські зв'язки, підприємства конкурують один з одним в процесі обслуговування замовників в підвищенні якості постачання і надання продукції з якомога меншими витратами. Методи логістики виступають надійним інструментом для підвищення конкурентоздатності на регіональних, муніципальних і світових товарних ринках. Важливою умовою логістики є пошук резервів зниження витрат на заготовлення, складування, розвантаження, навантаження та відправлення продукції. Зниження витрат на транспортно-складські операції в значній мірі визначає виграш в конкуренції на лідируючі позиції в системі ринкових відносин.

За період з 2000 до 2012 рр. окремі елементи логістичного управління з успіхом і коректно обґрунтовувалися, розроблялися, робилися сутєчі спроби щодо їх впровадження. Це по-перше, відноситься до проблем територіального розташування виробничих, транспортних, складських комплексів, формування матеріальних запасів, матеріально-технічної бази постачання і господарських зв'язків, маршрутизації магістральних і промислових видів транспорту, контейнеризації і пакетування, розробки організаційно-виробничих структур управління тощо. Однак, зважаючи на відомі політичні та економічні умови тих часів, впровадження результатів таких теоретичних розробок здійснювалося локально, не системно, без врахування повного комплексу властивостей та принципів логістики.

По-друге, логістика формувалася як новий вид теорії про реалізацію управління переміщенням товарно-матеріальних ресурсів у сфері обігу, а потім виробництва. Таким чином, ідеї інтеграції постачально-виробничо-розподільчих систем, які виникли в країнах з ринковою економікою і в яких ув'язувалися функції постачання матеріалами та сировиною, виробництва продукції, її зберігання та розподілення трансформувалися в самостійні напрямки наукових досліджень і форму господарської практики, тобто логістику.

Як показує світова практика використання властивостей логістики, вона завжди знаходила застосування в складній та екстремальній часи життєдіяльності людства. Це дозволяло тоді і дозволяє тепер використовувати принципи і концепції логістики в усе більших масштабах, з більшою комплексністю та системністю, конкретністю та глибиною проникнення до суті процесів життєдіяльності людини, які обслуговує логістика.

Саме новизна сучасного підходу до посилення ролі логістики полягає в таких положеннях:

по-перше, зміною пріоритетів в господарській практиці суб'єктів господарювання. На сучасному етапі центральне місце належить вирішенню проблеми управління процесами товароруху і транспортних послуг;

по-друге, використання комплексного підходу до питань руху матеріальних цінностей в процесі виробництва і господарювання. При фрагментарному підході управління матеріальними потоками координація дій є недостатньою, не має належної послідовності та координації дій різних підрозділів господарюючих систем. Логістика, спираючись на комплексний підхід, передбачає поєднання процесів, пов'язаних матеріальним потоками, виробництвом і маркетингом;

по-третє, використанням теорії компромісів в діяльності суб'єктів господарювання, яка стала характерною рисою концепції побудови логістичних систем у сучасному просторі;

по-четверте, застосуванням теорії загальних витрат, яка дозволяє так перегрупувати витрати в розподіленні, що загальний рівень витрат на рух товарів і послуг від виробника до споживача на світовому, національному, регіональному та виробничому рівні істотно зменшиться.

Узагальнюючи проведений аналіз та оцінку сучасного рівня розвитку ринку логістичних послуг України, можемо виділити основні проблеми, які стримують його розвиток і зростання:

– недостатнє оновлення основних засобів у галузях виробничої інфраструктури, невідповідність їхнього технічного рівня сучасним і перспективним вимогам;

– відсталість транспортної інфраструктури та низький рівень міжгалузевої координації у розвитку цього виду інфраструктури, що призводить до роз'єднання єдиного транспортного простору, нерационального використання ресурсів і зниження ефективності використання транспорту;

– низький рівень розвитку складського господарства, механізації та автоматизації складських послуг;

– недостатня ефективність фінансово-економічних механізмів, що стимулюють надання інвестицій на розвиток логістики в Україні;

– недостатній обсяг і рівень кадрової підготовки;

– висока вартість логістичних послуг, що становить приблизно 15-25 % від вартості товару.

ДИЗАЙН-МИСЛЕННЯ В УПРАВЛІННІ ПРОЕКТАМИ

Ж.В. Манзик, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: А.Р. Дунська, к.е.н., доцент

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Нові виклики зовнішнього середовища і посилення ролі інноваційної складової у розвитку сучасних компаній потребують використання нових методів до управління проектами, таких як дизайн-мислення. Цю методiku започаткували Хасо Платтнер та Девід Келлі – засновники унікальної дизайн-школи. Школа поєднує практики управління проектами та бізнесом з традиційною інженерною освітою. Це своєрідна методика створення інновацій. Одним з ключових її принципів є емпатія – вміння подивитись на світ очима інших людей, зрозуміти їх потреби, бажання, задачі, які перед ними стоять. Саме цього потребує від сучасного бізнесу кардинальна трансформація культури споживання, яка відбулась в останньому десятилітті. Другий принцип – це міждисциплінарність його платформи, яка дозволяє залучати спеціалістів з різних галузей: дизайну, мистецтва, інжинірингу, технологій, гуманітарні спеціальності. Тому його часто називають різновидом out-of-the-box thinking – нестандартним мисленням, яке змушує розум вийти за межі відомого.

Дизайн-мислення – це ефективна методика, котра дозволяє знаходити дещо нове і креативне в масі вже давно відомого усім. На сьогоднішній день важливим став перехід дизайн-мислення в бізнес. В першу чергу це пов'язано з тим, що в наш час об'єм даних по всьому світі подвоюється за 7-8 місяців. Зазначу, що в 1950-х роках для подвоєння глобального об'єму даних було потрібно 100 років.

Методика дизайн-мислення ґрунтується на трьох ключових складових:

– різні люди;

– різне розуміння середовища;

– постійна підтримка процесу.

Дизайн-мислення не доцільно застосовувати в компаніях, де люди працюють стандартно, наприклад, з 8-ї ранку до 5-ї вечора. Зазвичай його використовують у стартапах, на хакатонах аби швидко згенерувати ідею, часто навіть у командах, які до цього не були знайомі один з одним. І так, це працює. Мені самій поталанило випробувати ворк-шоп по дизайн-мисленню від представника компанії SAP і зайняти друге місце у хакатоні, будучи в команді, яку зібрала за годину до змагання з незнайомців, котрі були представниками різних сфер. Це доводить його ефективність.

Дизайн-мислення складається з п'яти етапів (рис. 1).